

49 Akrahreppi, en síðan í Lýtingsstaðahreppi og ef til vill annarsstaðar. Vorið 1886 kveðst Sigurlaug hafa flutzt að Kimbastöðum í Saudárhreppi og dvalið þar aðeins 1 ár og flutzt þá aptur í Lýtingsstaðahrepp og dvalið þar þangað til vorið 1897, að hún fluttist að Valadal í Seiluhreppi. Oddviti Lýtingsstaðahrepps hefir haldið því fram, að ekki væri að marka framburð þurfalingsins, þar sem hann að sumu leyti hafi ekki verið í fullu samræmi við vottorð prestsins á Mælifelli, og er það rjett að því er snertir veru Sigurlaugar þar fyrir 1886, en hvað veru hennar snertir á árunum 1887—1897, hafa engar upplýsingar fengizt, er að neinu leyti veiki framburð hennar um að hún hafi þá dvalið öll þau ár samfleytt í Lýtingsstaðahreppi og verður því að byggja á framburði þessum, og því að álita að hún hafi unnið sjer sveit í Lýtingsstaðahreppi með veru sinni þar, þar sem hún á þeim árum engan sveitarstyrk þáði, og þó að hún áður hafi þegið styrk af Akrahreppi til uppeldis börnum sínum, þá getur það ekki svipt hana rjetti til að vinna sjer sveit annarstaðar eptir að hún var hætt að þurfa styrksins.

Hvað viðvikur kröfu yðar um að fá endurgoldnar þær 40 kr., er þegar hafa verið lagðar með Sigurlaugu þessari, virðist ekki næg ástæða til að skylda Lýtingsstaðahrepp til að greiða þær, þar sem styrkveiting þessi, er byrjaði 1901, ekki var tilkynnt framfærslusveitinni fyrir en síðastliðinn vetur.

50 *Brjef stjórnarráðsins til sýslumannsins í Gullbringu- og Kjósarsýslu*
 16. maí **um hlunnindi handa sparisjóði Hafnarfjarðar.**

Útaf beiðni, er hingað hefir borizt frá forstöðunefnd sparisjóðs Hafnarfjarðar, vill stjórnarráðið hjer með veita nefndum sjóði um 5 ár frá 1. júní næstkomandi að telja hlunnindi þau, sem ræðir um í tilskipun 5. jan. 1874 um hlunnindi nokkur fyrir sparisjóði á Íslandi með þeim skilyrðum, að eigi rýrni trygging sú, er nú er fyrir því, að sjóðurinn standi í skilum, að ákvæðanna um reikningskil í lögum sjóðsins verði nákvæmlega gætt, og að forstöðunefnd sjóðsins sendi hingað á ári hverju endurrit af ársreikningi sjóðsins í fyrirskipuðu formi. Svo ber og að senda hingað skýrslu um hverja þá breyting, sem verða kann á lögum sjóðsins.

Þetta er yður, herra sýslumaður, til vitundar gefið, til leiðbeiningar og birtingar fyrir forstöðunefnd sparisjóðsins.

51 *Brjef stjórnarráðsins til sýslumannsins í Norðurmúlasýslu*
 18. maí **endurgjald á sveitarstyrk.**

Hreppsnefndin í Geithellahreppi í Suðurmúlasýslu hefir áfrýjað til stjórnarráðsins úrskurði amtmannsins yfir Norður- og Austuramtinu, dags. 4. des. 1903, sem skyldar tjeðan hrepp til að endurgjalda Fellahreppi í Norðurmúlasýslu, legu og útfararkostnað Guðmundar nokkurs Jónssonar með 89 kr. 76 au.

Málavextir eru þessir. Árið 1901—1902 var Guðmundur Jónsson, sem er viðurkenndur sveitlægur í Geithellahreppi vinnumaður á Ormarsstöðum í Fellahreppi. Í marzmánuði 1902 fylgdi hann manni dálitið á leið til Seyðisfjarðar, en

veiktist á leiðinni og lagðist á Hafrafelli í sama hreppi. Þar lá hann þangað til 14. apríl, en þá var farið á stað með hann þaðan áleiðis til heimilis hans, en hann komst ekki lengra en að Meðalnesi í sama hreppi, lagðist þar og lá þar þangað til hann dó 26. maí s. á. Kostnaðurinn við legu Guðmundar og útför varð 165 kr. 20 au. Guðmundur átti dálitlar eigur og voru þær seldar á uppboði fyrir 62 kr. 53 a. og upphæðin látin ganga upp í nefndan kostnað, en mismuninn 102 kr. 67 au. krafðist hreppsnefnd Fellahrepps síðan með brjefi 19. júlí s. á., að framfærslusveit Guðmundar, Geithellahreppur, borgaði. Síðan voru dregin frá gjöld til prests, svo að krafan verður 89 kr. 76 au.

Hreppsnefnd Geithellahrepps hefir neitað að greiða nefnda upphæð, því hjer væri eigi um löglega veittan sveitarstyrk að ræða, þarsem Guðmundur hafi eigi bedið um styrkinn og engin aðsjónargjörð hafi farið fram, enda væri tilkynning um styrk þenna allt of seint send. Hreppsnefnd Fellahrepps telur þetta hins vegar lögmætan sveitarstyrk, þarsem hún hefði tekið að sjer ábyrgð á legu-kostnaðinum, en kveðst hafa dregið tilkynningu um það vegna þess, að eigi hefði verið vonlaust um, að Guðmundur, hefði hann brátt komizt til heilsu, borgaði sjálfur kostnaðinn, og eptir að hann var dáinn, hefði orðið að gjöra upp búíð áður en reikningur yrði sendur.

Amtmaðurinn hefir í úrskurði sínum talið það lagaskyldu Geithellahrepps samkvæmt 26. gr. í tilsk. um vinnuhjú á Íslandi 26. jan. 1866 að endurgjalda Fellahreppi framangreinda upphæð. En þarsem hvorki þær ástæður, er lagagrein þessi gjörir ráð fyrir, nje samkynja ástæður þeim liggja fyrir í þessi máli, getur stjórnarráðið eigi talið rjett að beita ákvæðum lagagreinar þessarar hjer. Á hinn bóginn hefir hreppsnefnd Fellahrepps eigi komið fram með gildar afsakanir fyrir því, að hún, eins og að framan getur, hefir ekki gætt fyrir mæla fyrir lögmætri veiting sveitarstyrks, og auk þess hefir hreppsnefndin enga tilkynning sent hreppsnefnd framfærslusveitarinnar um þetta mál, fyrr en æði löngu eptir lát Guðmundar, þótt það væri skylda hennar, þegar hún tók að sjer ábyrgðina, að tilkynna framfærslusveitinni það, svo framarlega sem vænt var endurgjalds frá framfærslusveitinni á þeim kostnaði, er af ábyrgðinni kynni að leiða fyrir sveitar-sjóð Fellahrepps.

Samkvæmt þessu er hjer með úrskurðað, að Geithellahreppur skuli frí af kröfum Fellahrepps í þessu máli.

Þetta er yður, herra sýslumaður, hjer með til vitundar gefið til leiðbeiningar og birtingar fyrir hreppsnefnd Fellahrepps.

Fiskiveiðasamþykkt.

52

19. maí

Sýslunefndin í Norðurísafjardarsýslu hefir með lögakveðinni hlutdeild bæjarstjórnarinnar í Ísafjardarkaupstað samkvæmt lögum 14. des. 1877 um ýmis-